



ALAPVETŐ JOGOK BIZTOSA
AZ ENSZ NEMZETI EMBERI JOGI INTÉZMÉNYE

Az alapvető jogok biztosának

JELENTÉSE

az AJB-2089-12/2024. számú ügyben,
rendőrségi panaszeljárás tárgyában.
(előzmény ügy: RI-AJBH-264/2020.)

Érintett szerv: Miskolc Rendőrkapitányság

2024.

Az eljárás megindítása

lakos, a továbbiakban: panaszos) beadványában sérelmezte, hogy 2020. június 12-én csendháborítás miatt hiába kért négy alkalommal is rendőri segítséget, a kikerkező rendőrök érdemben nem intézkedtek.

Tekintettel arra, hogy a panasz tárgya a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerinti intézkedés volt, az e bekezdés b) pontja alapján – figyelemmel az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (a továbbiakban: Ajbt.) 18. §-ának (1) bekezdése f) pontjára és 39/F. §-ában foglalt hatásköri szabályokra – vizsgálatot indítottam.

Az Ajbt. 39/J. §-ának (2) bekezdése a rendőrségi panaszok esetében is főszabályként rögzíti, hogy az alapvető jogok biztosja a vizsgálatáról jelentést készít, amely tartalmazza a feltárt tényeket, az ezeken alapuló megállapításokat és következtetéseket, valamint a III. fejezet szerinti intézkedést.

Az alapvető jogok biztosának vizsgálata kifejezetten az alapjogi visszásságok feltárására irányul. A hatásköri szabályok alapján nincs lehetőségem arra, hogy az alapjogsérelemként vagy annak közvetlen veszélyeként nem értékelhető jogsértések tárgyában döntést hozzak.

Jelen ügyben a panaszos sérelmezi, hogy a rendőrök nem léptek fel a csendháborító személyekkel szemben. A beadvánnyal összefüggésben megküldött levélben sor került a panaszos tájékoztatására, miszerint az alapvető jogok biztosja az Rtv. 92. §-ban megjelölt rendészeti hatáskörében jogszabályi felhatalmazás hiányában nem jogosult – egyebek mellett – szabálysértéseket kivizsgálni, illetve szabálysértési eljárás keretében foganatosított cselekmények törvényességét elbírálni.

A tájékoztatást tartalmazó küldemény tértivevénye „Kézbesítve: címzettnek” jelzéssel érkezett vissza Hivatalomhoz, a tájékoztatást a panaszos nem kifogásolta.

Az alkalmazott jogforrások

- Magyarország Alaptörvénye;
- Ajbt.;
- Rtv.;
- A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény [a továbbiakban: Szabs. tv.];
- A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet [a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat].

A tényállás megállapításai

A panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kértem a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint kértem, hogy küldjék meg az azzal kapcsolatos további rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

A rendelkezésre álló információk alapján az alábbi tényállás állapítható meg.

1. A panaszos – a bejelentésekről készült, rendelkezésre bocsátott hangfelvételek és eset adatlapok tanúsága szerint – 2020. június 12-én három alkalommal, 14 óra 44 perckor, 16 óra

38 perckor, valamint 17 óra 26 perckor kért rendőri segítséget a 112-es segélyhívószámon csendháborítás miatt (elmondása szerint hangosan szólt a zene). A Tevékenység-irányítási Központ mindegyik bejelentést követően rendőri egységet küldött a helyszínre. Az első intézkedést *D. I. r. tzls. és K. Zs. B. őrm.*, míg a további két intézkedést *J. Z. r. ftorm. és Sz. I. P. r. tórm.* fogatosították.

Mind a három bejelentés tekintetében az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése, valamint a Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdése kötelezte a rendőrséget arra, hogy legalább a tényállás tisztázása erejéig intézkedést kezdeményezzenek.

A panaszos által megjelölt negyedik bejelentés (a panasz szerint 18 óra 2 perckor) nem azonosítható, mivel arra vonatkozó információk a RobotZsaru NEO rendszerben nem találhatóak.

2. A panaszos a harmadik bejelentésében már kifejezetten sérelmezte, hogy a rendőrök nem jártak el – az álláspontja szerint – csendháborító személyekkel szemben. A rendőri jelentések, valamint a rádióforgalmazásról készült, rendelkezésre bocsátott felvételek tanúsága szerint a rendőrök mindegyik intézkedés során tisztázták a tényállást, és csendháborító cselekményt nem tapasztaltak. Egy rendőr jelentésében kiemelte, hogy a panaszos rendszeresen tesz bejelentést csendháborítás miatt, ám az esetek többségében ilyen cselekmény a helyszínen nem tapasztalható.

A helyszínre második alkalommal kiérkező rendőrök jelentései szerint a helyszínen ballagást ünnepelt egy család, akik ugyan hallgattak zenét, ám az – a rendőrök megítélése szerint – nem volt zavaróan hangos. Ennek ellenére megkérték az érintett családot, hogy halkítsanak a zenén, és figyelmeztették őket a csendháborítás lehetséges következményeire.

A jelentések szerint a harmadik esetben a rendőrök kifejezetten úgy közelítették meg a helyszínt, hogy azt az érintettek ne lássák, ám a zenét ekkor sem érezték hangosnak vagy zavarónak, sőt az halkabb volt, mint korábban. Ezt követően ismét felvették a kapcsolatot az érintettekkel, és – bár nem tapasztaltak csendháborítást – megkérték őket, hogy tartózkodjanak a csendháborítástól, valamint ismét figyelmeztették őket a csendháborítás lehetséges következményeire.

A rendőrök egyik alkalommal sem közölték az érintettekkel, hogy ki tette a bejelentést, és ő nem is volt jelen az intézkedések során.

3. A panaszos által megküldött hangfelvételek zenét, illetve szabadtéri zajokat rögzítettek. A fájlnévek arra utalnak, hogy a felvételek a panasszal érintett napon készültek, hasonló időpontokban, mint ahogy a panaszos a bejelentéseit megtette. Mindezen túl az nem derül ki, hogy a hangfelvételek pontosan hol és milyen körülmények között készültek, így ebben a formában nem alkalmasak arra, hogy azokat a sérelmezett rendőri intézkedések értékeléséhez felhasználjam.

Megjegyzendő, hogy a megküldött hangfelvételek – jelen panasz eljárásban – legfeljebb arra lennének alkalmasak, hogy igazolják a rendőrség intézkedési kötelezettségének meglétét. A körvonalazódó tényállás alapján tisztázható, hogy a rendőrök a bejelentések alapján intézkedést kezdeményeztek, felszólították az érintetteket a zene lehalkítására és figyelmeztették őket a csendháborítás lehetséges következményeire.

4. A panaszos által megküldött videófelvételből kiderül, hogy a panaszos egy alkalommal (talán ez lehet a kérdéses negyedik alkalom; bár a felvételkészítés időpontja nem ismert) személyesen beszélt rendőrökkel, akik elmondták, hogy sem korábban, sem a felvételkészítés idején nem

tapasztaltak csendháborító cselekményt. A panaszos hallhatóan nem fogadta el a rendőrök álláspontját. A felvételen kizárólag a panaszos lába látható, az érintett rendőrök nem.

5. A panasz szerinti negyedik bejelentés sorsára vonatkozóan nem áll rendelkezésre elegendő információ az intézkedés vagy annak elmulasztása beazonosításához, és így a vizsgálat lefolytatásához.

A vizsgálat megállapításai

1. A panaszos szabálysértésre irányuló bejelentést tett. Mindez – figyelemmel az az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdésére, valamint a Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdésére – a rendőrség számára intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. A rendelkezésre álló információk alapján tisztázható, hogy a panaszos segélyhívón tett bejelentései alapján a rendőrök intézkedést kezdeményeztek, tisztázták a tényállást, majd mérlegelték a tapasztalt körülményeket, és – még ha az a panaszos számára nem is volt kielégítő – annak megfelelően jártak el. *E tekintetben úgy foglaltam állást, hogy visszásság nem történt.*

Fontos ismét hangsúlyozni, hogy a rendőr lehetséges szabálysértés tárgyában való, mérlegelés alapján hozott döntése nem tárgya a rendőrségi panasz eljárásnak, így azok helyességét nem értékeltem.

2. A panasz szerinti negyedik bejelentés körülményeinek tisztázására a rendelkezésre álló információk alapján nem volt lehetőség, *így e tekintetben nem állt módomban állást foglalni.*

A vizsgálat zárása

Alapjogi visszásság hiányában az Ajbt. 2. § (7) bekezdése, illetve az Ajbt. III. fejezet 11. alcíme szerinti intézkedések alkalmazását mellőzöm.

Az Ajbt. 39/J. §-ának (4) bekezdése alapján az alapvető jogok biztosa a (3) bekezdés szerinti elutasítást megküldi – az intézkedéssel érintett rendőri szerv kilététől függően – az országos rendőrfőkapitány, a belső bűnmegelőzési és bünfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója vagy az idegenrendészeti szerv főigazgatója számára.

Az érintett rendőrségi vezető (jelen esetben az országos rendőrfőkapitány) a rendőrségi panasz tárgyában – figyelemmel az Rtv. hivatkozott 92. §-ának (1) bekezdésére, valamint az Ajbt. 39/K. §-ának (1) bekezdésére – közigazgatási hatósági eljárásban fog döntést hozni, amely döntést a panaszos – amennyiben azzal nem ért egyet, illetve annak eredményével nem elégedett – közigazgatási perben később megtámadhat.

Budapest, 2024. az elektronikus dátumbélyegző szerint

Dr. Kozma Ákos